

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **J. L.**, zastoupená advokátem JUDr. Ing. Jiřím Klavíkem, se sídlem Havlíčkova 99, Chrudim, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, za účasti: **EKOGLOBAL FILTR s. r. o.**, se sídlem Kuklenská 1489/5, Hradec Králové, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 5. 6. 2024, č. j. 52 A 88/2023 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně vlastní pozemky *parc. č. st. X*, jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. X, *parc. č. st. X*, jehož součástí je stavba garáže, *parc. č. XA* a *parc. č. XB*; všechny se nachází v k. ú. X. Jelikož se řešená otázka týká pouze parcel v katastrálním území X, Nejvyšší správní soud nebude pro stručnost jeho název opakovat. Přístup ke svým nemovitostem realizuje žalobkyně prostřednictvím veřejně přístupné účelové komunikace, která se nachází na pozemku *parc. č. X* (před oddělením části pozemku později označeného parcelním číslem X) ve vlastnictví třetí osoby. Městský úřad Slatiňany jako silniční správní úřad vydal dne 31. 5. 2012 pod č. j. 3069/12/OVŽP/OD rozhodnutí, jímž na pozemku *parc. č. X* podle § 142 správního řádu deklaroval existenci dané účelové komunikace. Ta vede od místní komunikace na pozemku *parc. č. X* k pozemkům žalobkyně.

[2] Dne 26. 9. 2018 vydal Městský úřad Slatiňany jako stavební úřad pod č. j. MěÚSl/04642/2018 podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), územní rozhodnutí o umístění stavby „[ú]prava příjezdu na pozemek parc. č. X“. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 11. 2018. Stavební odbor Městského úřadu Chrudim vydal dne 24. 5. 2023, pod č.j. CR 043261/2023 STO/Ja, na žádost osoby zúčastněné na řízení jako stavebníka podle § 115 stavebního zákona stavební povolení, kterým povolil stavbu „X – X, úprava příjezdu na pozemek p.p. č. X“. V důsledku tohoto rozhodnutí mělo dojít ke zpevnění ploch účelové komunikace a k jejich odvodnění.

[3] Žalobkyně se proti danému rozhodnutí bránila odvoláním, v němž namítala, že příjezdová cesta, která má na základě rozhodnutí Městského úřadu Chrudim vzniknout, obsahově neodpovídá rozhodnutí ze dne 31. 5. 2012 a mění jej v její neprospěch. Takto zbudovaná příjezdová cesta žalobkyni podstatně ztíží přístup k jejím pozemkům. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 27. 11. 2023, č. j. SpKrÚ 67175/2023-7, podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a stavební povolení potvrdil.

[4] Žalobkyně podala proti danému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), v níž setrvala na svých dosavadních námitkách. Tvrdila, že se jí přístup k jejím nemovitostem zhorší a že povolovaná příjezdová cesta má podle rozhodnutí žalovaného vést jinudy, než kudy byla vymezena účelová komunikace podle rozhodnutí ze dne 31. 5. 2012.

[5] Krajský soud napadeným rozsudkem žalobu zamítl. V jeho odůvodnění uvedl, že právní předpisy neumožňují účastníkovi, aby ve stavebním řízení uplatnil námitky, které z hlediska svého předmětu mohl a měl vznést v územním řízení; správní orgán ve stavebním řízení není oprávněn těmito námitkami vyhovět. Pokud žalobkyně nesouhlasí s tím, v jakých místech a v jakých rozměrech bude stavba provedena, pak tyto námitky souvisí s předmětem územního řízení, tj. s umístěním stavby. Žalobkyně dané námitky měla a mohla vznést nejpozději ve lhůtě pro podání námitek stanovené správními orgány v územním řízení. Žalobkyně rovněž netvrdila, že by tyto námitky v územním řízení uplatnila, stejně tak tato skutečnost nevyplývá ze správního ani soudního spisu. S ohledem na to žalobkyně dané námitky uplatnila opožděně. Krajský soud následně „nad rámec nutného odůvodnění“ věcně vypořádal zbylé žalobní námitky.

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Namítá v ní, že v územním řízení vedeném Městským úřadem Slatiňany doručoval daný správní orgán veřejnou vyhláškou, ačkoli se nejednalo o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 správního řádu. Rovněž namítá, že jí územní rozhodnutí nebylo doručeno, ačkoli pozemky v jejím vlastnictví bezprostředně sousedí se stavbou, o jejímž umístění se územní řízení vedlo.

[7] Stěžovatelka rovněž setrvává na své žalobní námitce, podle níž správní orgány nerespektovaly obsah rozhodnutí ze dne 31. 5. 2012. Takto nezákonně postupoval Městský

pokračování

úřad Slatiňany při vydání územního rozhodnutí i Městský úřad Chrudim a žalovaný při vydání rozhodnutí ve stavebním řízení. Dále tvrdí, že „v posuzovaném případě nedošlo ke změně dopravního významu veřejné účelové komunikace nebo určení pozemní komunikace. Jinými slovy nedošlo k žádné změně okolností. [...] Je-li pravomocné rozhodnutí deklarující veřejnou účelovou komunikaci pro správní orgány závazné, musí být závazné též pro Městský úřad Slatiňany, který vydal rozhodnutí deklarující veřejnou účelovou komunikaci. Toto rozhodnutí vymezuje, kudy účelová komunikace vede, a proto je seznatelné i pro budoucí vlastníky dotčeného pozemku.“

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby kasační stížnost zamítl.

[9] Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost musí zpochybňovat rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli jiný akt, byť i věcně související s napadeným rozsudkem, nebo mu předcházející (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, publ. pod č. 4051/2020 Sb. NSS, odst. [5]). Neobsahuje-li kasační stížnost takovou argumentaci, je na ni nutno nahlížet jako na nepřipustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se mýjí s kasačními důvody uvedenými v § 103 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, č. j. 3 As 123/2016 - 40).

[10] S ohledem na výše uvedené je stěžovatelka povinna směřovat své námitky proti napadenému rozsudku, což se nestalo. Namísto toho stěžovatelka v podstatné části svých kasačních námitek brojí proti nezákonnostem územního rozhodnutí ze dne 26. 9. 2018 a vadám územního řízení. Nejvyšší správní soud upozorňuje, že se s ohledem na výše uvedenou judikaturu těmito námitkami pro jejich nepřipustnost nezabýval. Je vhodné doplnit, že krajský soud rozhodoval o žalobě proti rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil stavební povolení vydané Městským úřadem Chrudim. Krajský soud naopak nepřezkoumával zákonnost územního řízení a územního rozhodnutí. Dané kasační námitky se proto navíc zcela mýjí obsahem napadeného rozsudku.

[11] Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že kasační stížnost směřující proti nesprávnému právnímu posouzení krajského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. může mířit toliko proti nosným důvodům rozhodnutí. Kasační námitky proti částem rozhodnutí, které soud vyslovil nad rozsah vlastního rozhodnutí a nejsou závazné, proto nepředstavují kasační důvody podle § 103 s. ř. s. S ohledem na to jsou dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 1 As 387/2020 - 34, odst. [40]).

[12] Namítá-li stěžovatelka, že Městský úřad Chrudim ani žalovaný při vydání svých rozhodnutí ve stavebním řízení nezohlednily obsah rozhodnutí ze dne 31. 5. 2012 a že „nedošlo k žádné změně okolností“, zjevně tím nesouhlasí s odst. 33 napadeného rozsudku. V něm krajský soud uvedl, že rozhodnutí ze dne 31. 5. 2012 bylo vydáno s výhradou změny okolností, a k otázce závaznosti předchozího deklaratorního

rozhodnutí o určení účelové komunikace odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 1. 2015, č. j. 8 As 36/2014 - 68.

[13] Nejvyšší správní soud však upozorňuje, že uvedené právní posouzení krajský soud provedl „*nad rámec nutného odůvodnění rozhodnutí*“, jak uvedl v odst. 29 napadeného rozsudku. Stejně tak v odst. 33 napadeného rozsudku zdůraznil, že otázku posuzuje „*s výhradou toho, že věc měla a mohla být projednána v řízení o umístění stavby*“. K danému stěžejnímu právnímu posouzení krajský soud dospěl v odst. 23 až 28 napadeného rozsudku. Z uvedeného zřetelně vyplývá, že úvaha krajského soudu, s níž stěžovatelka v kasační stížnosti polemizuje, byla vyslovena toliko jako *obiter dictum*, přičemž kasační námitka směřující proti této úvaze je s ohledem na výše uvedenou judikaturu nepřipustná.

[14] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavírá, že kasační stížnost neobsahuje námitku, kterou by bylo možné věcně projednat. Kasační stížnost je proto třeba odmítnout jako nepřipustnou.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřipustnost, tedy aliminací, nerozhodnul Nejvyšší správní soud o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení.

[16] Podle § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích vrátí soud zaplacený soudní poplatek, jestliže byl návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Stěžovatelka uhradila na účet soudu dne 17. 7. 2024 soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, a to před prvním jednáním ve věci. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení soudního poplatku. Zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč tak bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám stěžovatelky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. května 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu